

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismvs
Catholicus, summam Christianæ institutionis IIII. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

caput XXXV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

neſcia nobis exhibentur per pœnitentiam & fidem, & retinentur per obedientiam legis, non propter illa noſtra media, quanuis necessariò exigantur, ſed propter ſuam bonitatem & misericordiam, hæc omnia nobis contingere; ideò nullum eſt conſcientiæ periculum, & liberatur Eccleſia à conuicijs & calumnijs aduersariorum. Quod verò Christus promiferit ope-ribus ex gratia ſalutem & præmia multa, patet Mat- thei 19. Luc. 18. ybi Petrus querit, quid meruerit ope-ribus ſuis &c. Et i. Tim. 4. inquit Apoſtolum: Pietas ad omnia utilis eſt. Lege ſuprà cap. 10. de bonis operib⁹. Plurimū ergo ſunt diſtinguenda opera Christi, que ipſe fecit: ſcilicet, natus, tentatus, iejunauit, orauit, prædicauit, paſſus, reſurrexit, celos ascendiſt, &c. ab operibus noſtris, iejunio, oratione, vigilia, obſerua-tia præceptorum, ac cæremoniarum &c. priora ope-ra fecit filius Dei, noſtra facit ſolū homo; illa vi-ſunt mortem, peccatum, & Sathanam: non autem noſtra hoc faciunt, eo quod ſunt imperfcta & fiunt carne impura.

CAP. XXXV.

ARGUMENTA.

1. *Quis hominum viuat in Christo.*
2. *Quomodo Deus ac Christus habitat & viuit in nobis.*
3. *Qui viuunt in Sathanā, & in quibus ille vi-uit.*

A Postolus inquit Gal. 2. Quod nun̄ vi-uo in carne, parum eſt, & non multū curandum: ſed quod in fide filij Dei vi-uo, qui dilexit me, & tradidit ſeipſum pro me, hoc ſalutare eſt. Viuere ergo in Chirſto, hoc eſt credere, illum eſſe ſuam iuſtitiam, fa-piētiam & ſanctitatem, ac redemptorem coram Deo.

I. 5 patre,

patre, à quo illi donatus est Christus, 1. Corinth. 1. In tali fide consistit vera spiritualis Christiani vita, quæ multò nobilior est carnali vita nostra: Quasi diceret Apostolus: In carne quidem ego viuo, comedo, bibo, dormio, ambulo, &cæt. Sed hanc vitam, quantulacunq; est, nō habeo pro vera vita, sed illam quæ est in fide filij Dei viuentis, hæc fides est vera vita animæ, in tentatione peccati, mortis & Sathanæ: ideo dicebat Prophe. Psal. 118. Viuifīca me secundūm verbum tuum: sic ad Coloffen. 3. inquit Apostolus: Vita vestra abscondita est cum Christo in Deo. Quantumcunq; ergo mūdus oppugnet & persecutatur nos, & corpus sit fragile atq; moribūdum, anima tamen semper vivit fide filij Dei, quæ est victima pro peccatis nostris, Esai. 53. Hæc fides & vita in Christo, est illa interna pax & gaudium conscientiæ, de qua dixit Christus Ioan. 16. In mundo pressuram habebitis, in me autem pacem conscientiæ. Et hanc vitam nemo potest à nobis tollere, nisi desperatio de Christo, & illam vitam in Christo absconditam mundus non videt nec intelligit, sed in tribulatione inquit ad Christianos, sic ut Iudæi Christo dicebant in cruce: Veniat Deus liberans eum: sic vbi succumbunt huius mundi malis Christiani, inquiunt impij: Vbi est Deus eorum? Psal. 78. & 113. Nostra consolatio consistit in vita fidei quæ scimus nos non derelictos, nec derelinqui, etiam si totus mundus & omnia elementa minantur contraria. Sic inquit Christus Ioan. 16. Confidite, quia ego vici mundum. & Roman. 10. Omnis qni credit in illum, non confundetur.

2. Apostolus inquit ad Gala 2. Viuo iam non ego sed viuit in me Christus: Quasi dicat Apostolus, mea vita non viuo: alioqui lex dominaretur mihi, meq; captiuum retineret: omnis enim homo, iuxta naturalem & animalem vitam, est subiectus legi. Et quoniam legem non seruat, ob id est mortis filius: ergo ne lex captiuet

Iudit. 7.
Iocl. 2.

captiuet & retineat ad mortem, per aliam legem, scilicet Fidei in Christum, liberatus sum. Hic Christus in me viuit, qui est Dominus legis & peccati & inferni. In illo ergo Christus viuit, qui credit, quod Christus resurrexit propter suam iustificationem, Roma. 4. id est, quod in accusatione legis & peccati, propter Christum reputetur iustus ac sanctus, veluti si ipse legi satisfecisset. Summa, qui ignorat propriam iustitiam ac sapientiam, & solùm fudit Christi iustitiae ac illius beneficijs, non quidem ne faciat iustitiam, sed ne in propria fidat, sicut Iudei faciunt Roman. 10. volentes suam iustitiam statuere, & iustitiae Dei non sunt subiecti. Sic Apostolus 1. Corinth. 2. nihil ait se scire, nisi Christum & hunc crucifixum: haec est enim summa iustitia & sapientia Christiani, nam alteram quae ex lege est, idem Apostolus reputauit ut stercore, Philip. 3. ut illam lucrifaceret. Viuit quoque Christus in nobis, quando in nobis regnat fructibus regni sui, regnum enim Christi est aliud nihil, nisi iustitia, humilitas, charitas, patientia, misericordia, castitas, Fides, longanimitas, &c. nam illi sunt fructus Spiritus sancti, Galat. 5. Hoc regnum in primis querere iubet Christus Matt. 6. scilicet ne in nobis peccatum regnet, superbia, luxuria, &c. sed ut ipse in nobis viuat & imperet, sicut Rex in regno suo, ut illi obediemus præstamus. Tunc enim in nobis viuit Christus, quamdiu cum fide retinemus in corde nostro, & illum ut unicum nostrum redemptorem amplectimur. Sic petijt Apostolus pro suis Ephesijs, 3. cap. inquisit, Flecto genua mea &c. ut det vobis Christum viuere & habitare in cordibus vestris per fidem, &c. Hoc quoque docuit Christus, orare scilicet, Adueniat regnum tuum, eo quod gratia Domini cum omnibus suis virtutibus oportet ad nos veniat. Nam nos ex natura nostra non quam ad illud venimus, sicut Christus scilicet venit ad nos: alioqui ex nobis nunquam ad ipsum venimus.

mus. Hoc regnum Dei intra nos est, Luc. 17. & nō in digemus hoc ē mari vel ē longinquo auferre: nec in vestitu, loco aut cibo consistit, Rom. 14. Sed in pietate, humilitate, misericordia, patientia, &c. Exteriora tamen ad retentionem virtutum conducunt, licet nō conferant. Sic igitur viuit Christus in nobis, quando virtutes illius imitamur, patiētiam, dilectionem, &c.

3. Sathan princeps huius mundi dicitur, Ioan. 14. eō quod & ipse suum habet regnum in mundo: in illo enim regno sunt vitia omnia capitalia, superbia, luxuria, avaritia, adulterium, amaritudo, inimicitia, &c. sicut Apostolus ad Galat. 5. describit opera carnis. Omnis ergo qui in vitijs delectatur, & incessanter his tenetur captiuus, hic viuit in sathana, & satanas in illo, & ille impellit eos in omnis generis errores, flagitia, ac pœnas corporales, bella & incendia, & alias calamitates. Omnis ergo qui in tali regno viuit delectabiliter, is nō peruenit ad regnum Dei, sicut Apostolus testatur, 1. Cor. 6. Rom. 1. Ephes. 5. ad Galat. 5. ait: Qui talia agunt, regnum Dei non possidebunt, sed inquis: si hoc est esse in regno Sathanæ & in illo viuere, qui in peccatis est, nemo erit in regno Christi. Respondeo: In regno sathanæ esse contingit dupliciter: voluntariè, & non voluntariè. Non voluntariè sunt, qui sentiunt in carne peccatum, superbiam, luxuriam, gulam, &c. attamen dolent, & nō consentiunt, sed clamāt ad Deum, vt suum adueniat regnum, vtq; liberentur à malo, Matt. 6. & hoc iubet Apostolus, ad Romanos suos 6. cap. inquiens: Non regnet peccatum in mortali vestro corpore. Voluntariè autem sunt in regno sathanæ, qui sequuntur & perficiunt cupiditates suæ carnis, & delectātur illis, idq; cum proposito peccandi, & in peccatis perseuerandi, ac scienter præcepta Dei transgrediendi: Illi non sunt Christi, quia non crucifigunt carnem cum concupiscentijs suis, Galat. 5. Peccare cum proposito contra

contra legem Dei, & peccare ex infirmitate naturæ
contra propositum, differunt.

CAPVT XXXVI.

ARGUMENTA.

1. *Quomodo oporteat opus dilectionis Dei erga nos, primum credere & per fidem accipere.*
2. *Quomodo acceptum Christi beneficium, causa est dilectionis nostræ erga Christum.*
3. *Quod oporteat fructus & opera dilectionis ostendere, alioqui Christi beneficium, id est, iustificatio, non retinetur.*

Pus dilectionis Dei maximū erga nos, 1.
est, quod dedit nobis filium suum unigenitum in redemptorē à peccatis nostris, & saluatorem à sathanā & inferno. Ioan. tertio: Sic Deus dilexit mundum, ut filium suum unigenitum daret, &c. Roman. 5. Commēdat Deus charitatem suam in nobis, quoniam Christus pro impijs mortuus est, & 1. Ioan. 4. In hoc apparuit charitas Dei in nobis, quoniam filium suum unigenitum misit in mundum, ut viuamus per eum. Sic ubique scriptura commendat nobis hoc maximum opus dilectionis Dei erga nos, quod filium suum ex gratuita dilectione nobis dedit, non aliquo merito nostro præcedente, neque quod nos primum illum dilexerimus, sed quod ipse prior dilexit nos, 1. Ioan. 4. primum lapidem ipse posuit, & etiam cum inimici essemus, Roman. 5. Hoc simpliciter credere oportet, & nullatenus hic dubitare, quod ex nimia charitate nobis sit datus filius Dei in redemptorem. Præredit ergo hoc opus Dei dilectionis, nostram & fidem & dilectionem, opera ac merita.

Nam